

Toamna tarzie (conkurs "Un premiu pentru Berlin" 3)

© KIM Tae Yong film TANG Wei and HYUN Bin

Basen Entertainment, Inc., M&C Co., Ltd and Film Workshop presents in association with CJ Entertainment Basen Investment Co., Ltd / KT Htel Co., Ltd and North by Northwest Entertainment

Cu
siguranta ti s-a intamplat si tie. Esti in intarziere, alergii dupa autobuz, iar soferul se arata

binevoitor si amana putin pornirea din statie pentru ca si tu sa ai norocul de a fi prins ultimul autobuz spre scoala sau serviciu. Urci prima scara multumind Cerului (sau poate doar soferului), ridici privirea si intalnesti persoana din fata ta. Poate iti zambeste jucaus vazand atitudinea ta eroica in fata acestei mari reusite, poate iti intinde mana pentru a te ajuta sa urci cele 2 scari ramase, poate iti spune pe un ton amical: "Ce norocoasa esti!"; sau poate iti arunca o privire indurerata asociata unui zambet timid si rugator; realizezi intr-un final ca ii calci pantoful de mai bine de 5 secunde. Indiferent in care din aceste situatii te-ai aflat (sau altele. Viata te poate pune in imprejurari incredibile.), rezultatul poate fi acelasi.

Dragostea

la prima vedere nu tine cont de timp, de imprejurare sau de trecut. E de ajuns o singura privire, un zambet sincer, o atingere tandra sau o vorba buna, pentru ca inima sa-ti bata mai tare si sa-ti dea de inteles un adevar crud: te-ai indragostit. Te-ai indragostit de o persoana straina care, (poate fara sa vrea), printr-un singur gest, te-a facut sa visezi la posibilitatea unui viitor impreuna. Insa tu de fapt nu stii nimic despre acea persoana. Iti este un strain. Nu stii care ii este numele, de unde vine, unde se indreapta, care ii sunt pasiunile, care ii sunt visele, daca ii place sa citeasca Shakespeare, daca prefera o plimbare in parc sau o intalnire la cafenea. Nu stii nimic. Nu ii stii trecutul, si cu atat mai putin nu iti poti imagina nici macar ce va face in secunda urmatoare. Nu stii daca e prima si ultima data cand va vedeti. Esti neputincios in fata a 2 aspecte absolute: timpul si caracterul uman.

Aceasta ar putea fi si povestea a doi tineri asiatici care se intalnesc pe strazile reci ale unui Seattle cuprins de o toamna tarzie. Si chiar este, exceptand toata atmosfera de basm prezenta in scenariul de mai sus. Se vad pentru prima data, nu stiu nici ei nimic unul despre celalalt. Un spatiu imens se afla intre ei 2, pe care pot sa aleaga sa-l micșoreze amintind de evenimente din vietile lor, de sperante, de temeri, sau de ceata care urmeaza sa se astearna, sau pot sa treaca unul pe langa celalalt si sa se comporte normal, cu naturalete: asemeni unor 2 straini. Alegerea pe care ei o vor face le va influenta, catusi de putin, si viitorul, deoarece stabilirea unei conversatii implica si acceptul tau de a dori sa auzi mai multe despre acea persoana, sa faci parte intr-o mica masura din viata lui. Astfel, iti asumi riscul de a-i afla trecutul , de a afla o serie de adevaruri dureroase.

Anna, o imigranta de nationalitate chineza, iese pentru cateva zile din inchisoare pentru a asista la funerariile mamei sale. Tanara este inchisa dupa gratii de 7 ani din cauza ca si-a omorat sotul abuziv, in legitima aparare. In drumul sau pe autobuz, il intalneste pe Hun, un barbat fermecator, care are si el probleme cu legea. Acestia incep sa converseze si incetul cu incetul isi dau seama ca au mult mai multe lucruri in comun decat lasa sa se vada. Dorinta de libertate, de a li se face dreptate, trecuturile lor asemanatoare, si asteptarile de la viata fac ca iubirea care se infiripa intre ei sa nu fie doar o simpla aventura cu persoana atragatoare care sta pe locul de langa tine in autobuz, ci o poveste profunda de dragoste. Durata ei? Doar 72 de ore. Si totusi, destule.

Iubirea

lor reuseste sa depaseasca mai multe bariere, printre care si cea a limbii. Ea este de origine chineza, el este corean, si ambii sunt inchisi intr-o tara straina: America. Desi comunica in engleza unul cu celalalt, de multe ori, linistea ce se aterne intre ei e mai sugestiva. Cele mai captivante si importante scene sunt filmate fara dialog. Emotiile deriva din astfel momente de liniste, personajele transmitand toate sentimentele prin expresii, prin miscari, prin limbajul trupului. Chimia dintre ei este suficienta pentru a relata o poveste fara a folosi prea multe cuvinte. Orasul pe a carui fundal se proiecteaza iubirea celor 2 tineri este unul dintre cele mai potrivite pentru o astfel de poveste. Este Seattle, "Orasul Ploilor" sau "Poarta catre Alaska". De fapt, acest oras are propriul sau rol principal in filmul **Late Autumn**. Anotimpurile de toamna cenusii si ploioase din Seattle fac din acest oras mediul propice transpunerii in film a unei povesti despre 2 oameni: ea – eliberata temporar din inchisoare, si el – fugind de politie; care nu vor "traii fericiți pana la adanci batraneti".

Aceasta atmosfera intunecata, vremea rece si ploioasa ii face pe oameni sa simta melancolia si nostalgia pe care personajele o simt si o exprima. Incercand sa capteze toate aceste stari sufletesti pe pelicula, echipa de filmare a ales infatisarea greu de copiat a orasului Seattle. Contrastul puternic dintre lacuri, ocean, munti, cladiri moderne si strazile vechi dau o nota de "umanitate" povestii (potivit producatorului Soeng Hie Ryu), si de ce altceva ai nevoie cand trebuie sa redai povestea a 2 imigranti aflati intr-o tara straina, care sunt private de libertate, si care in ciuda tuturor acestor impotriviri, se vor indragosti unul de celalalt?

Pana si actorii au fost aranjati pentru a se "camufla" in peisajul gri al orasului: personajul lui **Wei Tang** poarta o jacheta bej si tocuri negre, iar parul ii este prins intr-un coc dezordonat. **Hyun Bin** uimeste prin frizura sa neobisnuita si excentrica, careia ii asorteaza un palton masliniu. Toate aceste culori mute si stiluri de frizuri nonconformiste reflecta Seattle-ul in toata naturaletea lui.

Intr-o lume in care toate par a fi impotriva lor, vor reusi oare acesti 2 tineri sa depaseasca obstacolele si sa ramana impreuna? Sau iubirea lor se va termina odata cu ultimele frunze de toamna tarzie?